

PRENUMERATA:

Miesięcznie, w 1923 r.

13.50

do 15.00

z pr.

15.00

pańs.

Ci

600

wkp.

Konto czekowe

P. K. O. 140.561.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Ceny ogłoszeń:

Za wiersz milimetrowy wynosi: Zwyczajne za hektar 400 Mk. Nadesłane 1200 Mk. Nekrologia 1000 Mk. Na pierwszej kolumnie 2000 Mk. Przedkronikę i w rubryce „Repertuar” 1800 Mk. Po kronice i komunikaty 1600 Mk. Dział ekonomiczny 2000. Drobne ogłoszenia za każdy wiersz 180 Mk., w rubryce kupno i sprzedaż, matrymonialne i korespondencja prywatna za każdy wiersz 160 Mk. Paski na kolumnach tekstowych po 1600 Mk. za wiersz milimetrów, szerokość 60 milim. Ogłoszenia z ograniczeniem czasu drżą.

REDAKCJA ul. Ossolińskich 1. 15. ADMINISTRACJA ul. Chorążczyzny 1. 26. — Redaktor przyjmuje między godziną 5—6. — Adres telegr. „Kurjer” Lwów. — Rekopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19. Od 10 wieczór telefon 874.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Stosunki ekonomiczne Rosji współczesnej.

Początkowe dekryty. — Konieczność zaprowadzenia zmian — „Nep” — Rolnictwo.

(Koresp. wł. „Kurjera lwowsk.”)

Pogranicze polsko-sowieckie 15 czerwca.

Wiele się obecnie mówi i pisze o gospodarczych stosunkach Rosji sowieckiej. Wieści stamtąd w tej mierze przychodzące zwłaszcza te, które od czasu do czasu znajdują oddźwięk na łamach prasy, są tak dalece sprzeczne, że na ich podstawie trudno sobie wyrobić poglądy któryby rzeczywistym stosunkom w całej pełni odpowiadał. Zanim będziemy mogli przedstawić szereg zjawisk z poszczególnych dziedzin życia ekonomicznego Rosji współczesnej, opierając się na poważnym źródle informacyjnym, musimy uprzednio zwrócić uwagę na wpływ, jaki wywarł na całokształt stosunków gospodarczych w Rosji regime sowiecki.

Revolucja październikowa zastała cały aparat gospodarczy rosyjski już w mocno zdezelowanym stanie. Długoletnia wojna, niedomagania transportowe, a w związku z tem nierównomierność w rozdziale dóbr zwłaszcza żywności, brak rąk do pracy — wszystko to nie pozostało bez wpływu na dotychczasowy, względny w tej dziedzinie porządek. W miarę rozwoju wypadków, cechujących pierwsze chwile panowania bolszewickiego, chaos ten się szybko powiększał. Ostateczny cios zadały aparatowi gospodarczemu doktrynerskie dekryty sowieckie, — schlebające niskim instynktom mas; na wsi samowolna likwidacja obszarnictwa, w mieście „nacionalizacja” narzędzi produkcji, era „komitetów fabrycznych” itp. nowalji. Ze strony rządu przedsięwzięcie się w tej dobie energiczne usiłowania, by powiększe dekryty wprowadzić w całej pełni w życie, ale usiłowania te pozostają bez skutku. Życie się w ramy dekretów wtłoczyć nie da, niemniej walcząc z narzucającymi sobie, nie odpowiadającymi mu formami wypacza się, tworząc cały szereg anomalności, które trawizem położenia gospodarczego jeszcze bardziej powiększają. Tymczasem wypadki bieżą dalej — wojna na wszystkich frontach kontrrewolucja w kraju zmusza, brutalnie nieuleczalnych zda się doktrynerów, do liczenia się z nakazami rzeczywistości. Konieczność pewnych — zmian narzuca im się w sposób kategoryczny. Czyni się więc gorączkowe eksperymenty w rozmaitych kierunkach, by tylko nie wejść na drogę kapitalistycznej organizacji produkcji. „Armje pracy”, gwałtowne przymusy, oburzające cały cywilizowany świat, niesłychane ograniczenia, na nie się nie zdały, a były tylko możliwe w dniach gorącego niebezpieczeństwa, gdy nastroj masy nastraszonych widmami „kontrrewolucji” tym eksperymentom sprzyjał. Na dłuższą metę środki te nie wystarczyły — przekonali się o tem przywódcy bolszewicy, gdy na wszystkich frontach nastąpił pokój, a niebezpieczeństwo

Dzisiejszy numer „Kurjera Lwowskiego” zawiera:

Bankructwo idei komunistycznej [art. wstępny].

Po zdradzie Piasta.

Ubył nam uczeiwy, ideowy poseł.

Wymowne cyfry.

Posterunek polieji państw. w Żydachowie katuje poborowych.

Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim.

Ograniczenie spekulacji walutowej. Zamknięcie giełd w całej Polsce.

Warszawa, (AW). Z dniem dzisiejszym zawieszono zostały obroty na giełdach polskich aż do odwołania na podstawie § 22 ustawy giełdowej. Wszystkie banki tracą prawa dewizowe i zobowiązane są do piątku swoje remanenty przedstawić P. K. K. P.

Zamknięcie dotyczy tylko obrotów walutowych, gdyż obroty akcjami i papierami dokonywane są nadal. Zamknięcie obrotów walutowych dotyczy wszystkich giełd polskich. Bankom dewizowym zostało odebrane prawo zaspokajania rynku walutowego, a pozostawiono im jedynie czynności losmijonerskie w obrotach walutowych. W związku z tem banki obowiązane są do oddania posiadanych zapasów walut do P. K. K. P. Według

„Rzeczypospolitej” zarządzenia min. Sk. przyjęły wielkie banki ze spokojem. Rząd poczynił również starania ażeby przedłożenie o rozpostarcie zarządzeń dewizowych na G. Śląsk (przyjęty już przez Sejm Śląski), uzyskało moc ustawy w ciągu kilku dni.

CHLUBA RZĄDOW WITOSA — DOLAR 180.000 MK.

Warszawa, (tel. wł.) (M). Rozporządzeniem min. skarbu zawieszono na giełdzie obroty dewizami. Na czarnej giełdzie dolar doszedł w południe do 180.000 mk. Popołudniu marka polska uległa poprawie, wieczorem robiono transakcje dolarami po 115.000.

Program prac Sejmu.

Ferje potrwać do końca września. Dyskusja nad ekspozé min. skarbu odbędzie się we czwartek.

Warszawa, (PAT). Na posiedzeniu konwentu seniorów ustalono, że ferje rozpoczną się między 1-szym a 5-tym lipca. Z końcem lipca zbierze się Sejm celem załatwienia spraw skarbowych. W ciągu lipca będą obradowały komisje, które będą miały za zadanie przygotować materiał na sesję lipcową, po ukończeniu której nastąpią ferje, które potrwać do końca września. P. Reich wyraził życzenie, aby na sesji przedwakacyjnej załatwiono sprawę amnestji. P. Kozicki domagał się załatwienia ustawy o podatku numerus clausus. P. Osiecki zażądał załatwienia ustawy o podatku majątkowym.

Następnie omawiano sprawę dyskusji nad ekspozé min. Grabskiego. Pp. Kozicki i Dubanowicz podnosili, że dyskusja taka będzie miała charakter polityczny. Za natychmiastowym odbyciem dyskusji przemawiali pp. Moraczewski i Rudziński (Wyzwolenie), podnosząc, że kraj czeka na wyjaśnienie spraw związanych ze skarbem. W końcu postanowiono odbyć dyskusję we czwartek. W dyskusji przemawiali pp. Moraczewski, Kozicki, Reich, Bagiński, Harusewicz i Dąbski.

Rozszerzenie układu rapallskiego na całą Rosję.

Berlin, (PAT). Do parlamentu Rzeszy wpłynął projekt ustawy o ratyfikacji układu niemieckiego z republikami sowieckimi, Ukrainą, Białorusią, Gruzją, Azerbejdżanem, Armenją i Republiką Dalekiego Wschodu. Układ dotyczy rozszerzenia traktatu w Rapallo na wszystkie wymienione republiki. Natychmiastowe podjęcie stosunków dyploma-

tycznych i konsularnych przewidziane już w traktacie w Rapallo, uregulowane zostało w drodze osobnej wymiany nót. W związku z powyższym układem reprezentację dyplomatyczną utrzymywał będzie na razie tylko jedno z państw federacyjnych a mianowicie Ukraina.

kontrrewolucji na dłuższy czas zniknęło. Z tą chwilą wyłoniła się nieublagana konieczność gruntownej zmiany programu i po długich targach, dyskusjach, polemikach, i deliberacjach. Rosja weszła na drogę tzw. „nowej ekonomicznej polityki“ czyli popularnie zwanego „nepu“.

Na czym, że ten „nep“ polega?

Hologą na bezlitośnym przekreśleniu wydanych w pierwszych dniach panowania bolszewickiego dekretów, regulujących życie gospodarcze, dekretów, które miały wcielić w życie maksymalny program socjalistyczny. Marks. Nawrót ten zaczęli bolszewicy od wsi — która zresztą, nie wiele sobie z dotychczasowych dekretów robiła i żyła własnym życiem. Chłop nasyciwszy się ziemią, obszarzną czekał tylko na ulegalizowanie nabytku. Bolszewickie pojmowanie organizacji produkcji rolnej wcale mu nie odpowiadało, chciał on — jak to już zresztą powszechnem niemal dążeniem chłopów bez względu na narodowość — ziemi na własność. Wprawdzie te jego dążenia nie zostały uwieńczone pełnym sukcesem, niemniej do tego celu znacznie się przybliżył. Rząd sow. traktuje już obecnie chłopów, jako użytkowników, co do tych gruntów, które na podstawie samowolnej „reformy rolnej“ przeszły w faktyczne posiadanie chłopów, prócz tego chłop ma zapewnione władanie tą ziemią. I mimo, że ódnosny dekret mieści w sobie naleciałości doktrynerskie, to jednak jasną rzeczą jest, że powyższe unormowanie ustroju rolnego dalekim pozostaje od ideału socjalistycznego. — Został również zniesionym kontyngent zbożowy, który tak boleśnie dawał się odczuwać rolnikom, i był główną przyczyną uprawiania tylko małych obszarów ziemi a w miejsce jego został wprowadzonym „prodnałog“ czyli podatek w naturze. Zmiana ta nie jest tylko zmianą nazwy, doniosłością swą sięga w istotę zamierzeń bolszewickich.

Powyższe stanowisko „Nepu“ odnośnie do produkcji rolnej nie wywołało większych zmian w tej dziedzinie, gdyż — jak to nadmieniliśmy — wieś nie wiele sobie robiła z poprzednich dekretów bolszewickich. Inaczej sprawa się przedstawia w dziedzinie przemysłu. O tem zaś w następnej korespondencji.

N. Z.

Przegląd światowy.

MOŻLIWOŚĆ KOMPROMISU FRANC. - NIEM.

(j) W kołach angielskich żyje ciągle nadzieja kompromisowego załatwienia sprawy odszkodowań. Proponują mianowicie konferencję ekspertów, która albo poprzedziłaby wezwanie Niemiec do zaprze-

stania oporu albo poprzedziłaby konferencję międzysojuszniczą.

{ Wedle „Westminster Gazette“ p. Baldwin uważa, że gdyby Francja ofiarowała amnestję w Ruhr, Berlin mógłby zmusić swych poddanych z Ruhr do pracy na rachunek odszkodowań pod kontrolą aliantów ale tylko w tym wypadku, gdyby warunki niemieckie były przyjęte jako podstawa ostatecznych rokowań.

{ „Daily Mail“ przypomina, że w 1921 r. w maju koalicja postanowiła, że Francja i Belgja zajmą Ruhr, jeżeli Niemcy nie zastosują się do postanowień o rozbrojeniu, ukaraniu winnych i nie zapłacą 100 milionów funtów szterlingów rocznie w gotówce oprócz innych opłat. Lloyd George, Asquith i Clenes oraz cała Izba Gmin pochwalili to. Co było dobre w 1921 r. nie może być złe w 1923 r.

ROSJA DOMAGA SIĘ OD ANGLJI UZNANIA DE IURE.

London. (Pat.). Wedle „Daily Telegr.“ sowiewy wystosowały do rządu angielskiego notę, w której stwierdzają, że po zlikwidowaniu kwestji spornej między obu państwami, nadszedł, ich zdaniem, odpowiedni moment do uznania prawnego sowieców przez Anglję.

Ze spraw ukraińskich.

(u) Nowe wybory na Wołyniu. Uk. czasopisma podają, że w ostatnich czasach utrzymują się uparcie wieści o możliwości skasowania wyborów na Wołyniu, mimo, że sąd dotąd tą sprawą się nie zajmował. Na wypadek skasowania wyborów ma być jednak 16-a, a więc połączone kluby ukraiński, żydowski, białoruski i niemiecki, pewną ponownego zwycięstwa.

Zdaje się jednak, że panowie z szesnastki nadrabiają jedynie miną, gdyż wołyński chłop poznał, że go oszukano i dlatego przy nowych wyborach awanturnikom w guście Łuckiewicza i Prystupy nawet miljarde, Szereszewskiego nie pomogą.

(u) „Ukraiński teatr“ organizacja, która ma objąć całość teatralnych spraw po tym boku Zbrucza, ma być wkrótce założona we Lwowie. Towarzystwo będzie założone na statucie kooperatywy z udziałami w wysokości 25 złp.

Po zdradzie Piasta.

WIEC LUDOWY.

(Od naszego korespondenta.)

Tarnopol, 18 czerwca.

Z polecenia centralnego Zarządu zwołał — przewodniczący miejscowego oddziału stronnictwa ludowego „Piaś“, prof. Bauer wiec ludowy na dzień 17 bm. godz. 12 w południe do sali Sokoła.

Na wiecu tym złożyć mieli sprawozdanie poselskie pp. Szpital i Malik.

Wiec rozpoczął się około godz. 1-szej przy współudziale kilkuset uczestników. — Zagajając wiec, zaznaczył prof. Bauer, że obecnie na terenie parlamentarnym, wytworzyła się sytuacja o jakiej nikomu się nie śniło, bo stronnictwo PSL „Piaś“ połączyło się z Chjeną, swym dotychczasowym najbardziej zawziętym i zażartym wrogiem.

Osobiście tem się nie zachwyca, bo nie wierzy, by co dobrego z tego wyszło; nie chcąc jednak sprawę przesądzać, zapytuje posłów: „gdzie iść dalej“ i udziela głosu pos. Malikowi.

Ten w dwugodzinnym, przydługim referacie dał retrospektywny obraz tego, co się przeżyło, starając się zarazem wytłumaczyć, dlaczego stronnictwo „Piaś“ poszło na tak niepewną drogę, jaką była próba tworzenia większości polskiej z swymi dotychczasowymi wrogami; wyłuszczył znane już punkty zawartego paktu. Przy sposobności nie obeszło się bez atakowania wyzwoleńców i socjalistów, którzy nie chcieli pójść na kombinacje polityczne „Piasta“. Na zakończenie swych wywodów postawił rezolucję, w której z jednej strony zebrani wyrażają pełne zaufanie klubowi „Piaś“, a jednocześnie wzywają posłów, by na wypadek niedotrzymania paktu ze strony prawicy (dotyczącego zwłaszcza zrealizowania reformy rolnej) zerwali z nią natychmiast zawarty dziś związek.

Następny mówca pos. Szpital ograniczył się tylko do wyjaśnienia zajętą przez siebie stanowiska, podczas głosowania. I on, jak poprzedni mówca tej wiary nie miał — a z przemówienia jego odczuło się, że jej nie ma — by pakt ten wyszedł ludowi na dobre. Chciał też dlatego nawet złożyć mandat poselski, ale postanowił poczekać jeszcze i przekonać się, co przyszłość przyniesie, a zarazem dziś usłyszeć zdania zebranych, by się do niego w przyszłości zastosować. Prosi również o przyjęcie rezolucji p. Malika.

Znajdujący się przypadkowo w Tarnopolu

WŁADYSŁAW ORKAN.

50

Kosika Napierski

Powieść z XVII. wieku.

(Ciąg dalszy).

W pracy tej — dziwi! — najgoręcej dopomagał mu Gosławski! — Po rozmowie poufnej, jaką miał z nim po powrocie Kostka, zmienił się do niepoznania: jak baranek, z welny rozdzielany. Stał się „pułkownikiem drogiemu“ oddanym, z przyjaźnią dlań nieugasłą, jak i wiernością dozgonną, głośno się wszędy oświadczał. I nie opuszczał go krokiem. Jeździł z nim razem do soltysów, do bliższych i dalszych dziedzin, załatwiał chętnie sprawy kwater, posłańców, werbunku, a wesolnością bawił go podczas chwil odpoczynkowych. Stał się więcej niż pomocnym, niezbędnym prawie.

Jasiek Orawiec, który się zaś do „pułkownika swego“ jak dziecko przywiązał, i rozumiał, że mu wszędy jako ordonans służebny towarzyszyć będzie, teraz u boku jego przez Gosławskiego pana zastąpiony, czuł tę odmianę, jak zawód losu boleśnie. W dworcu bez żadnych zadań na czas rozjazdów Kostki ostawiony i na bezczynność samotną jako na areszt otwarty przez życzliwość onego skazany, utyskiwał żalostnie w obolałym sercu i dni całe przepędzał

w gniołającej nudzie czekania. Dawszy jeno koniowi jeść, godzinami siadywał w progu kwatery pułkownika, w nadziei wątkiej, że rozkaz jaki nadleci; albo też, gdy czekanie zbyt mu uciążliwe, szedł w miasto i włóczył się, żując trujące rozżalenie, zaopuszczony, osmętniały — wąsiska mu jeszcze niżej zwisły.

— Kieby choć Jędrak był — byłoby się choć przed kim uzalić. Niechby się już i podśmiewał, jak to on zwyczajnie...

Ale Jędrka nie było. Nie wrócił jeszcze ze Śląska. Musiał więc Jasiek sam swoje opuszczenie dźwigać.

Kiedy jednego popołudnia po ucieży bardzo długiego rana wyszedł w miasto i włókił się podobnie zesmętniały, z oczami na bruk spadłymi, pobocznicą rynku, usłyszał nad sobą:

— Jasieku! Co tak ta skale rachujesz?...

Pojrzał mętnie, jak zagnała zbudzony.

— Józus! to ty?... — zakwilił.

Stał przed nim junacki chłop, rostu i wieku Jędrka, o włosach i wąsach czarnych, o twarzy równie potczerniałej, jakby prochem w postrzale zbliżka osmałonej. Strój miał na sobie hymny: serdaczek na ramię zarzucony, kapelus, z orlim piórem, spinkę na piersiach świecąca, pas szeroki, zbójnicki, srebrnymi wtkami nabijany, i zbrój za pasem, pistole; ciupagę kutą dzierzył w dłoni.

Był to Józek Łukaszczyk, herszt drużyny, towarzysz dawny Jaśka.

Uściskali się serdecznie.

— Jakoś mi mamie wyglądasz — rzeki

Łukaszczyk, przyjrząwszy się Jaśkowi — Co cię tak ścięło?

— Eh, nic takiego — wymijał Jasiek.

— Mnie nie zmylisz. Widzę, że ci coś dolega. Ale co tu będziemy na rynku rozprawiać — podź do Węgra, sędziemy, napijemy się. — He, Boże! Jasiu! — objął go ramieniem. — Dawno my się nie widzieli...

Podeszli do gospody. Łukaszczyk zawołał wina. Siedli na boku przy stole. Przyziewali się sobie: Józek z uśmiechem pod wąsem, który twarzy jego ciemnej nie rozwidniał, Jasiek z tkliwością we wzroku. Gdy przyniesiono wino, Józek rozlał je do szklenic.

— Zdrowie, bracie!

— Daj ci Boże... Jaż mi — poczał jąkać — jaż mi koło serca raźniej, kie cie widzę.

— No to powiedz-że teraz, coś taki zatrącony chodził? Baby ni masz, wiem, ani majątków — coby cię gryźć mogło?...

Jasiek, jak mógł, nieśmiało opowiedział — swoją obecną niedolę.

— Telo ino? — roześmiał się Józek. — Pij, bracie! — trącił się z nim. — Że masz czas, to cię wiedzle martwi. Inszby se to chwalił. A jak ci tu tak źle w mieście, to wiesz co: podź se mną-m w las, będzie nam weselej. Na iste mówię, ni masz tu co wiednać — haw u mnie ruch, jak w piekie — odmłodniejesz. Zbier się bez zastanowy — jak wte, haczysz pod Liljowem — i hajdal

(C. d. n.)

W sali poseł Wójtowicz z klubu ludowego PSL., poprosił również o głos, ponieważ i on pragnąłby usłyszeć zdanie zebranych, by wtedy, gdy się „góra całuje“ masy, wypowiedziały się, co o tym pakcie sądzą i czy z niego są zadowolone. Przypominał zebrany te wszystkie oszczerstwa, które opluwano pracowników ludowych i upewnił, że program ludowy jest jeden, tylko drogi, wiedące do jego realizacji różne, a on nie wierzy, by droga, wybrana przez Witosa, wyszła ludowi i ruchowi demokratycznemu na dobre, tembardziej, że prawica zyskać pragnie tylko na czasie, celem przeprowadzenia „wymiany mózgow“ na najważniejszych posterunkach państwowych. — Zresztą całą brzydotę tego związku zrozumiał i należycie osądził marszałek Piłsudski (w tem miejscu rozbrzmiały na sali gromkie okrzyki: cześć!) a zdanie tego człowieka najlepiej świadczy o wartości zawartego związku już nie tylko dla ruchu demokratycznego, ale przede wszystkim dla państwa. Mówca radzi zebrany zastanowić się dobrze nad tem, jaką drogą powinien pójść ich poseł Szpital.

Spokojne i rzeczowe z początku obrady zaczęły się później zaognić, zwłaszcza, gdy posłowie zaczęli ze sobą polemizować, a z kilkuset obywateli została na sali już tylko garstka osób, bo obrady przeciągnęły się do 5-tej popołudniu. Wtedy jeden z zebranych, nauczyciel Białej z Jezierny, zabrał głos i stwierdził, że w tak ważnej sprawie wypowiedzieć się może i powinien tylko kongres ludowy, złożony z tych, którzy zaufaniem i mandatem obdarzyli posłów, i tylko to zebranie może zdecydować o tem, na jakim stanowisku powinni stanąć posłowie ludowi w okręgu wyborczym.

Było to jedyne, racjonalne wyjście, gdyby nie nieobliczalny i nadspodziewany dla wszystkich zapal przewodniczącego, który z krzykiem i tupetem poddał pod głosowanie rezolucję Malika i przyjął ją tą znikomą ilością obecnych już głosów, a przeciw której oświadczyło się kilkunastu zebranych — przeważnie świadomych działaczy str. lud. — a wśród nich głosował ostentacyjnie przeciw rezolucji i sekretarz powiatowego oddziału „Piasta“ w Tarnopolu.

Wiece naogół robił wrażenie przykre i przygnębiające. Dziwne też myśli przebiegały się na łwach uczestników. Widziało się nielicznych „ósemkarzy“, którzy z przykrością słuchali treści programu ludowego, godzącego w podstawę ich poglądów na całokształt życia społecznego w państwie, więc też i „smutnie pochylali głowy“, a podnosili je wtedy, gdy mówca atakował lewicę i upewniał, że Witos przy nich stać będzie, ale wtedy znowu chłopcy z niedowierzaniem kiwali głowami, a zwłaszcza ci, którzy — jak to słusznie poseł Wójtowicz podniósł — pamiętają te czasy, gdy to kiedyś panowie rządili i błogosławieństwa tej opieki nie szczędzili im w tych czasach. Czuło się, że to, co się stało, jest niezdrowe, nienaturalne, a i ściany tego Sokoła zdawały się szeptać i przypominać te wszystkie wyzwiska, które tu pod adresem ludowców padały, gdy ich odsadzano od czoł i wiatry, a z posła Szpitala robiono bolszewickiego komisarza... i przypominały tę scenę, gdy zebrani innym razem ludowcy odpierać musieli ataki nacierających na nich z toporkami i łaskami endeków. I dlatego, choć się „góra całuje“, to dół, o ile nie zechce zrezygnować z swych postulatów, będzie musiał prowadzić walkę o „być i nie być“ ruchu demokratycznego, zwłaszcza, że przyjaciel chłienista przy każdej sposobności starać się będzie zatrzeć w oczach ludzi różnicę programów, by wszystkich sprowadzić do mianownika „jedności“. A potem, ta niewiara u samych posłów, że się zrobiło dobrze; to ciągle podkreślanie, że to tylko próba i to możliwie bardzo już krótka, mówily, że droga wybrana przez „Piasta“, wiedzie na zatracenie nie tylko interesów ludu i demokracji, ale szkodzi i państwu, bo eksperyment prawicowców nie może być przyniesie požądane uspokojenie w kraju i potrzebne nam zaufanie zagranicy.

Wszyscy też czuli, że ten eksperyment Witosa badania przyjaźni i słowności prawicy jest dla ruchu demokratycznego ogromnie niebez-

pieczny, ponieważ nim piastowcy przyjdą do przekonania, że się zawiedli, już sprytna Chjena będzie miała w swem niepodzielnem władaniu decydujące stanowisko w administracji, policji i armji i później tylko już grzecznie poprosi sprzymierzeńca o spokój, a w razie sprzeciwu zagrozi karcerem za nieuszanowanie kontraktu i jego esencji, to jest podporządkowania się jej woli.

Wobec tego wszyscy, dbający o los państwa i ogółu jego obywateli przyklasnąć tylko mogą tej drodze, po której poszła zdrowa i niezdeprawowana interesem myśl demokratyczna w Polsce a która, na szczęście, zyskuje dziś całe szeregi obywateli, ockniętych już z letargu, w którym ich trzymano. Zn.

Formuła ustawy o „numerus clausus“,

Projekt ustawy przyjęty na komisji oświatowej.

Warszawa. (Pat.). Na posiedzeniu komisji oświatowej rozpatrywano sprawę numerus clausus. Referował p. Konopczyński (ZLN.), który zaproponował przyjęcie następującej formuły: W polskich szkołach akademickich na wydziałach świeckich, przy przyjmowaniu studentów i wolnych słuchaczy na poszczególne wydziały należy uwzględnić kandydatów należących do mniejszości narodowych nie posiadających odrębnych szkół akademickich, w granicach i stosunku liczebnym do ogółu ludności Państwa.

Formułę tę przyjęto 18 głosami przeciw 13 głosom. Przeciw głosowali przedstawiciele PPS.

Wyzwolenie i mniejszości narodowych. Min. Głabiński oświadczył, że przychyła się do stanowiska referenta.

P. Thon (Klub Żydowski) oświadczył, że wniosek p. Konopczyńskiego jest antykonstytucyjny. P. Chrućki, przemawiając przeciw wnioskowi, zacytował z dzieła prof. Zielińskiego ustęp dowodzący, że nietolerancja katolicka jest pozostałością i śladem judaizmu. P. Czapiński (P. P. S.) zaznacza, że wniosek referenta jest niezgodny z konstytucją. Projekt ten odbija się fatalnie na opinję o Polsce zagranicą.

Zanosi się na nowy rozłam w Piaście.

Niezadowolone w klubie i stronnictwie ustawicznie wzrasta.

Warszawa. (Tel. wł.). W „Piaście“ wre, tak w kraju, jak w stolicy, tak wśród wyborców, jak i wśród posłów. Panuje ogólna dezorientacja, zniechęcenie, które poczyna przechodzić w obudzenie.

Niezadowoleni są chłopcy z powodu drożyzny, a widza równocześnie, jak rządy faktyczne znajdując się w ręku prawicy. Urzędnicy i nauczyciele coraz bardziej szemrzą z powodu nieuwzględnienia ich postulatów. Klub „Piasta“ po secesji najlepszych sił pozostał bez faktycznego kierownictwa. W kołach partji na wypadek wyborów i intensywnej agitacji ze strony innych partji ludowych liczą się z masową dezercją zwolenników i zagładą przy wyborach stronnictwa, które zostałyby rozparcelowane przez prawicę, a przede wszystkim lewicę.

A równocześnie do klubu ludowego P. S. L. i do reprezentujących go organów nadchodzą coraz liczniejsze wyrazy uznania i solidarności z całego państwa.

Cały szereg posłów „Piasta“ wyraża się głośno, że manewr p. Witosa był ciężkim błędem i zapowiadają, że w bliskim czasie klub „Piasta“ opuszczą.

A w takim razie los „Piasta“ i rządu p. Witosa byłby przypięcętowany.

WŁOŚCIANIE SŁYSZEC NIE CHCĄ O POŁĄCZENIACH Z CHJENĄ.

Warszawa, (telef.) Kurjer Poranny donosi: W niedzielę dnia 17. czerwca r. b. odbyło się na terenie wojew. warszawskiego, łódzkiego i wileńskiego kilkanaście wieców, posłów z klubu ludowego Włościanie tłumnie śpieszyli wysłuchać sprawozdań poselskich. W wielu miejscowościach przygotowano entuzjastyczne przyjęcie dla prezesa Dąbskiego, który, niestety, nie mógł wszędzie przybyć.

Tłumnie zebrani włościanie nigdzie nawet słyszeć nie chcą o połączeniu z „Chjeną. Oburzenie włościan potęguje się z dnia na dzień, organizują się, by bronić swoich praw do ostateczności.

Wiece powyższe odbywały się w Rdułowie, Głogowcu, Zelechowie, Radziejowicach, Bożej-Woli, Izdebnie, Makówce, Pustelniku, w Trokach, Wieluniu, Milejowie, Piorunowie i wielu innych miejscowościach.

Na wiecach powyższych oprócz posłów przemawiali pp.: Medard Downarowicz, Uziembło, Stępczyński, Paschalski i wielu innych.

Co na to okręgowa komisja Policji państwowej?

Posterunek Policji w Żydaticzach kałuje poborowych.

Wczoraj w powiecie lwowskim zdarzył się wypadek, który domaga się natychmiastowego wyjaśnienia i najsurowszego ukarania winnych.

W dzień ten 8 popisowych z Jaryczowa starego na dwu furmankach udało się do Lwowa. Po drodze zatrzymali się przy karczmie w Żydaticzach. Na odjeźdźnym stamtąd wywiązała się osra sprzeczka między poborowymi a karczmarzem z powodu kwiatów, które jedna z dziewczyn wręczyła jadącym do Lwowa chłopcom. Rozsierdzony karczmarz pobiegł po policjantów z posterunku w Żydaticzach. W międzyczasie jedna z fur odjechała. Druga została. Znajdował się na niej właściciel podwoły, stateczny i poważny gospodarz z Jaryczowa starego, p. Jędrzej Zieliński, szwagier posła Dąbskiego, i czterech popisowych: Piotr Chmiełowski, Kulig, Jan Tazar i Jan Wychowaniec.

Nadbiegło dwu policjantów. Rzucili się na siedzących na furze, ściągali ich z niej i bijąc popędzili na posterunek.

Tu jednego po drugim z osobna popychali do małego pokoju, służącego za areszt i bili okrutnie

karabinami, podkują po twarzy i po całym ciele powtarzając przy tem: Zebyście wiedzieli, jak to Poznańscy umieją bić. Jednego z popisowych pytali trzy razy: Czyś ty Kaban czy Rusin? A gdy odpowiedział Rusin, bili po twarzy. Następnie, zapisawszy nazwiska i nie sporządzając protokołu, aresztowanych wypuścili, nie podając powodu aresztowania.

Pobici we Lwowie poddali się oględzinom lekarza sądowego, który stwierdził ślady pobicia, które i my w czasie pobytu ich w redakcji mieliśmy sposobność skonstatować.

O metodach stosowanych w policji państwowej, chodzą niedobre wieści. Fakt, który podajemy, uraga wszelkiemu pojęciu o praworządności i kulturze. Tak nie śmia wyglądać rządy polskie. Winni muszą być jak najsurowiej ukarani dla odstraszania innych, żyjących katowskie instynkty.

Spodziewamy się, że komendant okr. policji państw. p. Wiczyński wglądnie w tą sprawę i przeprowadzi gruntowne i bezwzględne śledztwo

Echa białego terroru przeciw Państwu.

Z posiedzenia Sejmu.

Warszawa. (Tel. wł.) (M). Długi bardzo porządek dzienny wczorajszego posiedzenia Sejmu nie został wyczerpany. Znaczną część posiedzenia zajęła dyskusja nad wnioskiem w sprawie zajść z dnia 11. grudnia, która odbyła się nad wyraz spokojnie. Zasluga to niewątpliwie referenta pos. Thugutta, który ograniczył się do faktycznego przedstawienia wypadków. Podłożem zajść jest teoria głoszona w prasie i Sejmie, uznająca jakieś naturalne święte prawo obywatela państwa postępowania w myśl własnych przekonań nawet wbrew prawu. Teoria ta, zdaniem mówcy, prowadzi najkrótszą drogą do przepaści, gdyż taruje drogę bezprawiu i gwałtom. Referent wypowiedział się przeciwko wnioskowi o oddanie ówczesnego ministra spr. wewn. Kamińskiego pod sąd, przeciwko wnioskowi „Piasta” i NPR. powołania komisji sejmowej z 5 osób dla zbadania działalności bojówek socjalistycznych i sprzeciwił się żydowskiemu wnioskowi, żądającemu śledztwa dla zbadania działalności „Rozwoju”. Przy ostatnim wniosku mówca zatrzymał się dla napiętnowania motywów tego wniosku przez Koło Żydowskie, które podniosło, że w Polsce w ostatnich latach dokonano szeregu pogromów żydowskich, co jest oszczerstwem. Wreszcie referent zatrzymał się nad wnioskiem p. Putka w sprawie gloryfikacji Niewiadomskiego i domagał się wystąpienia w tej sprawie min. sprawiedliwości. W końcu referent imieniem większości komisji administracyjnej postawił rezolucję, wzywającą rząd do przedłożenia sprawozdania z zarządzeń poczynionych celem usunięcia niedomagań administracji państwowej i w służbie bezpieczeństwa publicznego. Druga rezolucja wzywa rząd do podania ostatnich wyników śledztwa przeciwko osobom urzędowym winnym przekroczeń służbowych w związku z dniem 11. grudnia.

Z długiej dyskusji, jaka się na ten temat rozwinęła, zasługuje na uwagę jedna przemowa pos. Anusza (klub ludowy PSL), który zobrazował sytuację wytworzoną po 11. grudnia i złożył poprawkę do rezolucji, domagając się od rządu sprawozdania do 2 tygodni.

P. Bobek oświadcza, że stronnictwo jego bez względu na konstelację w Polsce występuje zawsze w obronie idei prawa.

P. Kozicki (ZLN.) zaznacza, że zamach nie był wynikiem spisku. Mówca z przyjemnością przyjmuje do wiadomości zapewnienie lewicy, że nie ma również spisku lewicowego. Stronnictwo mówcy głosować będzie za wnioskami komisji.

Min. spraw wewn. Kiernik oświadcza, że rząd zgadza się z wnioskami komisji administracyjnej. Rząd nie będzie tolerował żadnych organizacji tajnych i wyda odpowiednie rozporządzenia. Może w najbliższym czasie rząd będzie miał rezultaty (?) o których Izbę zawiadomi.

Na tem dyskusję przerwano.

REZOLUCJA KOMISJI PRZYJĘTA.

Po przemówieniu p. Thugutta w głosowaniu przyjęto rezolucję w brzmieniu komisji, odrzucając poprawkę p. Anusza, który domagał się wyznaczenia rządowi 2-tygodniowego terminu.

Odrzucono rezolucję nawołującą do tepienia agitacji antyżydowskiej. Przyjęto ustawę o scalaniu gruntów, wraz z rezolucją komisji, wzywającą rząd do przedłożenia ustawy o obrocie ziemią i niepodzielności gruntów poniżej pewnego minimum, oraz ustawę o zaprowadzeniu wzgl. uporządkowaniu hipoteki małej własności rolnej. Przyjęto jeszcze rezolucję p. Ilkowa, aby przeprowadzić akcje uświadamiającą ludność Małopolski o korzyściach scalania gruntów.

WIĘZIENIE DLA WALUCIARZY.

Po ref. p. Byrki przyjęto w drugim czytaniu ustawę o zmianie niektórych przepisów ustawy o obrocie walutami. Mianowicie podwyższono karę aresztu ścisłego do 5 lat, a grzywny do 100 milionów mk.

Uchwalono w trzecim czytaniu ustawę o zmianie granic gmin miejskich.

DANINA LASOWA.

Nastąpiło sprawozdanie komisji o daninie lasowej. Danina lasowa ma być ściągana od tych właścicieli lasów, którzy nie uiszcili się z kontyngentu nałożonego ustawą z 21. lutego 1919 r. Danina ta ma iść na cele odbudowy kraju.

Wiceminister skarbu Markowski zaznacza, że trzeba zmienić postanowienie, zaliczające daninę na poczet podatku majątkowego.

P. Polakiewicz sprzeciwia się zaliczeniu daniny lasowej na poczet podatku majątkowego oraz sprzeciwia się poprawkom rządowym.

P. Sanojca krytykuje ustawę, a w szczególności to, że wysokość daniny ma być oznaczana przez min. rolnictwa wspólnie z min. robót publicznych i wnosi o odesłanie ustawy do komisji, z zastrzeżeniem, aby ustawa przedłużoną była Sejmem w przeciągu 3 dni.

WNIOSEK NAGŁY W SPRAWIE DROŻYZNY

Wniosek p. Sanojcy o odesłanie projektu do komisji odrzucono. Dalsza rozprawa odroczone, przystąpiono do wniosku nagłego p. Zaremby w sprawie polityki drożyznianej rządu. P. Zaremba dowodził, że polityka rządu względem drożyzny była zawsze słaba. Artykuły spożywcze drożeją w sposób zastraszający i rząd musi odpowiedzieć na pytanie, co uczynił w walce z drożyzną i co uczynić zamierza.

P. Gdyk wypowiada się za nagłośnią, lecz odpiiera ataki na rząd obecny. Mówca kończy oświadczeniem, że odpowiedzialność za drożyznę ponosi lewica (wrzawa na lewicy). Nagłośń wniosku przyjęto.

Przystąpiono do wniosku nagłego p. Królikowskiego w sprawie bicia i znecania się nad więźniami politycznymi. P. Łuncucki przedstawił sprawę i postawił wniosek o wybranie komisji śledczej z włączeniem do niej jednego członka frakcji sejmowej Związku proletariatu miast i wsi. W głosowaniu nagłośń odrzucono, a wniosek odesłano do komisji administracyjnej.

Na tem posiedzenie zakończono. Następne we czwartek o godz. 16. Na porządku dziennym znajduje się między innymi dyskusja nad ekspozycją min. skarbu.

giem, odnosząc lekkie obrażenie, zaś dwaj oficerowie z jego otoczenia zostali zabici.

Wybuch Etny.

LAWA ETNY POSUWA SIĘ NAPRZÓD.

Cattania, (PAT). Lawa wybuchająca z głównego krateru Etny (3279 m. nad poziomem Adriatyku) rozlewa się po okolicznych wzgórzach. Kawałki stwardniałej lawy spadają na Giardini. Strumień lawy głębokości 10 cm. wysuwa się z chyżością 20 m. na godzinę. Na linii Lingaglossa i Castigliane (23 km. na płn.-wsch. od Etny) utworzyły się od wsużających szczeliny. Wozy sprowadzone z różnych stron, odwożą uchodźców których liczba wnosi około 30.000 ludzi.

Wybuch lawy z Etny w pierwszym rozdziale zniszczył całe dzielnice, lasy oliwne i domy. Lawa zniszczyła całkowicie Osady Tizziolo, Pollanelot i Terro. Według ostatnich informacji rzeka lawy posuwa się dalej i zagraża poważnie dworcowi Terro. Z krateru wypływał coraz więcej lawy.

Cattania. (Pat.). Masy lawy otoczyły miejscowość Linguaglossa.

Sprawy polskie.

ZALEW ENDECKI W MINISTERSTWACH.

Warszawa, (tel. wł.) (M). Wicedyrektor departamentu administracyjnego min. spraw zagr. p. Tytus Zbyszewski ustąpił z zajmowanego stanowiska. Miejsce jego zajął p. St. Zieliński członek redakcji „Gazety Warszawskiej” b. redaktor „Dziennika kijowskiego”. Zmiana ta jest tem bardziej znamieną, że jeszcze niedawno prezes N. D. zaprzeczał pogłoskom jakoby w ministerstwach miał być stosowany system rugów partyjnych. Fakta świadczą o czem innym.

USTAWA O OCHRONIE LOKATORÓW.

Warszawa, (PAT). Sejmowa komisja prawnicza rozpatrywała w drugim czytaniu projekt ustawy o ochronie lokatorów. W art. 2 przyjęto punkt, wedle którego ustawie nie podlegają mieszkania stanowiące uposażenie służbowe. Lokale zabawowe, banki i lokale towarzystw akcyjnych oraz kinoteatrów, o ile nie należą do instytucji kulturalnych. P. Lieberman zrzekł się referatu o projekcie ustawy amnestyjnej. Referat powierzono p. Bitnerowi. Komisja postanowiła zwrócić się do marszałka Sejmu, aby sprawę amnestji wniósł na plenum sejmu w przyszłym tygodniu.

Ubył nam uczciwy, ideowy poseł.

MANDAT P. WOJEWODY UNIEWAŻNIONY.

Sąd najwyższy unieważnił mandat posła czortkowskiego p. Karola Wojewody na podstawie podpisu jego następcy na liście p. Jasińskiego, twierdzącego, że p. Wojewoda jako urzędnik państwowy nie mógł być wybrany w okręgu swej działalności.

(P. Wojewoda był prowizorycznym referentem rolniczym. P. Jasiński, zwolennik p. Witosa, również jest urzędnikiem w tym okręgu i wskutek tego przeciw powołaniu go do sejmu również wniesiony zostanie protest).

P. Wojewoda liczył się z unieważnieniem mandatu (dawano mu to nieraz do zrozumienia), a mimo to uczciwie i mężnie, jak mu to sumienie jego nakazywało, z „Piasta” wystąpił. I rzeczywiście, w niedługi czas po zdeklarowaniu się nastąpiło unieważnienie mandatu.

P. Wojewoda, jeden z najstarszych ludowców w naszej prowincji, bardzo popularny w swoim okręgu, znalazł sobie pole pracy obywatelskiej. Bo wyborcy i opinia nie zapomną mu tego, że obowiązek i sumienie postawił ponad wszystko!

Walka o węgiel westfalski.

FRANCJA WYCOFA MARKE NIEMIECKĄ Z NADRENI.

Paryż. (Pat.). Projekt wprowadzenia w Nadrenji franka reńskiego jest bliżki urzeczywistnienia wobec spadku marki niemieckiej.

KONCENTRACJA WOJSK CZESKICH NAD GRANICĄ BAWARSKĄ?

Praga. (Pat.). „Narodni Listy” zaprzeczają doniesieniu Pester Lloyd, jakoby Czechosłowacja gromadziła wojska na granicy bawarskiej.

SABOTAŻE KOLEJOWE.

Berlin. (Pat.). Połączenie kolejowe pomiędzy Kolonją a Trewirem zostało przerwane na znacznej przestrzeni, ponieważ Niemcy wysadzili w powietrze tunel kolejowy w pobliżu miejscowości Kali.

„D. Allg. Ztg.” donosi, że podczas ostatniej katastrofy kolejowej wykoleił się pociąg paryski, którą to katastrofę spowodowali Niemcy, uległ wypadkowi gen. Petain, jadący tym pocią-

Wybory do Zakładu Pensyjnego we Lwowie.

Dnia 21-go b. m. o godzinie 6:30 wieczorem w sali Instytutu Technologicznego ulica Bourlarda 5, odbędzie się

WIEC PUBLICZNY

urzędników prywatnych, na który wzywamy wszystkich ubezpieczonych w zakładzie.

Koledzy i Koleżanki, we własnym interesie jawcie się punktualnie i gremjalnie.

Reprezentacja Zrzeszenia Związków Urzędników i Urzędniczek Prywatn.

Kronika.

KALENDARZYK.

Dziś rz. kat. Sylwiusza; gr. kat. Fteodota. Jutro rz. kat. Alojzego Gonz.; gr. kat. Fteodota Str. — Wschód słońca 3:17, zachód 7:33.

TEATR WIELKI.

Środa „Popas króla Jegomości“.

Czwartek „Flet zaczarowany“ (w wykonaniu uczniów prof. Flam-Płomieńskiego — premiera).

TEATR MAŁY.

Środa „Powódź“, komedia w 3 akt. Bergera (premiera)

TEATR NOWOŚCI.

Środa i czwartek „Królowa Tango“.

Piątek „Szkoła kokot“, komedia w 3 akt. De Curela (premiera).

Teatr liter.-art. „Bagatela“, Rejtana 3.

Od czwartku 14. czerwca. Część I. Meliss tancka, Jelecki odwórcą typów — La Bohème w nowym repertuarze. Część II. „Do Truskawca“. Rewja aktualna pióra Pierrota. Początek o godz. 8:30 wieczór.

We Lwowie.

— Z powodu wyjazdu wojewody lwowskiego p. Kazimierza Grabowskiego do Warszawy w sprawach urzędowych, odpadają audjencje we środę dnia 20. czerwca b. r.

— Uroczystość 20-letniego istnienia Tow. Sokół II, udekorowania gmachu twa krzyżem obrony Lwowa oraz poświęcenia Boiska, odbędzie się 24. bm. Program uroczystości: o g. 9. msza połowa na boisku (ul. Kępczyńskiego 32), w razie niepogody w kościele Elżbiety). O godz. 4-tej popisy gimnastyczne na boisku. O 9-tej uroczysty raut w salach towarzystwa.

— (a) Wycieczka oficerów sztabowych we Lwowie. Przeszło 100 oficerów sztabowych, którzy ukończyli w Warszawie szkołę sztabową, przybyło wczoraj do Lwowa, z gen. Dziewanowskim na czele i w towarzystwie kilku swoich nauczycieli oficerów sztabowych francuskich. — Rano udali się goście na Kopiec Unji Lubelskiej, gdzie dyrektor Archiwum miejskiego dr. Czolowski miał zajmujący wykład o roli wojennej Lwowa w historii Polski z objaśnieniami terenu. Pułk sztab. Ajdukiewicz mówił o obronie Lwowa w r. 1918 do 1920. Następnie zwiedzili oficerowie fabrykę likierów Baczewskiego, fabrykę obuwia „Gafota“ i fabrykę konserw Ruckera i Höflingera, gdzie zarząd podejmował gości śniadaniem. Popołudniu zwiedzili muzeum im. Sobieskiego i tu dr. Czolowski dawał wyczerpujące objaśnienia, poczem odjechali na pl. Targów Wsch., zwiedzili panoramę Raclawicką, stara cytadela, wieczorem zaś odjechali na dalszą wycieczkę.

— Wzbroniona działalność polityczna wojskowych. Opierając się na istniejących ustawach, minister spraw wojskowych umieścił w rozkazie dziennym M. S. Wojsk. punkt, przypominający o zakazie brania czynnego udziału w działalności politycznej przez wojskowych służby czynnej, bez względu na ich szczebel, a więc zarówno oficerów i szeregowych jak i urzędników wojskowych.

Ze względu na dyscyplinę armji, nieprzezwyciężenie tego rozkazu winno być przez poszczególnych dowódców uważane za przekroczenie przeciwko subordynacji wojskowej.

Rozkaz powyższy ma być ogłoszony przez wszystkich dowódców oddziałów i instytucji wojskowych.

— Zjazd inżynierów kolejowych z całej Polski odbyć się ma we Lwowie 15, 16. i 17. czerwca.

— Zmarli we Lwowie adwokaci dr. Józef Allerhand i dr. Ludwik Gruder.

— Kurs dla pisarzy gmin wiejskich otwiera tymczasowy wydział samorządowy dnia 24. września b. r. Bliższe wskazówki co do wnoszenia podań otrzymać można w każdym wydziale powiatowym.

— „Zaczarowany Flet“. We czwartek w Teatrze Wielkim idzie po raz pierwszy arcydzieło Mozarta w wykonaniu uczniów szkoły prof. Płomieńskiego przy współudziale chórów, baletu i orkiestry Teatru Wielkiego pod batutą p. Lehrera. Kierownictwo spoczywa w rękach dyr. oper zagranicznych W. Morisa. Scena urządzona będzie w ten sposób, że kilkanaście zmian dokonywać się będą prawie na oczach widza. Kierownictwo techniczne sceny objął p. Jarosiewicz. Zespołem baletowym dyryguje A. Fortunato. Zaznaczyć należy, że „Flet zaczarowany“ po raz pierwszy wogóle w Polsce wystawia teatr lwowski.

— „Szkoła Kokot“. Teatr Nowości występuje w piątek z premierą sztuki pod tym tytułem, która w krótkim czasie zdobyła sobie europejski rozgłos. Reżyseruje p. Orzechowski, główne role grają pp. Łozińska, Rowińska, Romanówna, Debicka, Ładosiówna, Justian, Kalinowski, Bystrzyński, Nawrocki.

— Strajk urzędników banku dla handlu i przemysłu we Lwowie zlikwidowano ugodą polubowną związku urzędników z dyrekcją. Postulaty strajkujących uwzględniono i wczoraj 19. bm. rozpoczęła się normalna praca w Banku.

— Ogony cukrowe. Wstyd naprawdę i hańba, gdy się patrzy na gromady proletariatu żebrzące przed sklepami aprowizacyjnymi o trochę cukru. Cukier w kraju jest w dostatecznej ilości, wywozi się go publicznie za granicę a ludność uboga nie może się doprosić tego artykułu. Cukrownicy zebrali miljarde na słodkiem eksporcie i bawią się za granicą, a kobiety z dziećmi na rękach godzinami czekają, przeklinając wszystkich i wszystko. Oto do jakiego stopnia szaleje dyktatura plutokratów, paśkarzy, eksporterów itp. Przysłuchajcie się panowie, rządzący, co się tam w tłumie mówi o polskim rządzie i jego sprawiedliwości. Gdyby sam Trocki zjechał na wiec toby większej szkody państwu nie wyrządził. Dla kieszeni cukrowych miljarderów poświęca się psychologię mas, które rząd oceniają nie z jego kombinacji politycznych ale z jego czynów. Kto ten moment dziś lekceważy, ten dowodzi, że obecnie są najprymitywniejsze postulaty z socjologii. Spokój w kraju nie zależy od ilości multimiljarderów, lecz od nasroju tej szarej masy, którą się tak bezmyślnie bolszewizuje.

— (B) Systematyczny skandal tytoniowy. Przed tygodniem palacze mogli zaobserwować w trafikach dziwny ruch. Sprowadzano olbrzymimi pakami tytoń, przeważnie z fabryk warszawskich, ale skoro się rozeszła pogłoska, że tytoń ma podrożeć, nagle wszystko znikło i dziś kupująca publiczność zmuszona jest płacić papierośy po podwyższonej cenie. Kto informuje trafikantów naprzód o zamierzonej podwyżce — niewiadomo. Faktem jednak jest, że trafikanci już niejednokrotnie zarobili na tej kombinacji miliony. Ma się wrażenie, że albo centrale tytoniowe postępują jak dzieci, nie licząc się ani z publicznością, ani demoralizacją, jaką przez to wywołują, albo też są tam jednostki, którym zależy więcej na kieszeni trafikantów, niż na skarbie państwa i powadze władzy. Możeby nowe czynniki, które się tak chlubią zamiłowaniem porządku i troską o dobro państwa, zechciały raz przeczekać ukrócić ten skandaliczny, a niestety tylekrotnie powtarzający się proceder tytoniowy, który wywołuje tylko zgorszenie i rzuca podejrzenie na bezinteresowność niektórych rządzących czynników.

— (t) Zemsta niedorodka. Do przechodzącego wczoraj ul. Kurkową w towarzystwie matki Józia Musiuka, przystąpił jeden z jego rówieśników, i pchnął kilkakrotnie nożem raniąc silnie w ramię. Nazwisko młodocianego nożownika nieznane, dowiedziano się jedynie, że zemścił się on w ten sposób za „zniewagę“ doznaną w zabawie od Musiuka.

— (t) Pod kołami wozu. Wczoraj wieczorem dostał się na ul. Mikołaja, pod koła wozu wojskowego, 8 letni Michał Bednarski, syn zarobnika. Przednie koła, przejechały mu głowę silnie raniąc. Wypadek zauważył przechodzący tam dr. Brill i wyciągnął chłopca z pod wozu ratując go w ten sposób od przejechania przez tylne koła. Rannego opatrzyło Pogotowie rat.

Z całej Polski.

— Pamiętniki Piłsudskiego. Łódzka „Republika“ donosi, że Piłsudski „obecnie zajmie się pracą naukową i zamierza opublikować książkę, w której w formie pamiętnika poruszy cały szereg zagadnień politycznych, socjalnych, gospodarczych i militarnych“. Informację powyższą otrzymał dziennik łódzki „z najbliższego otoczenia marszałka Piłsudskiego.“

— Torpedowce polskie „Krakowiak, Kujawiak i Ślązak“ pod dowództwem komandora por. E. Sadowskiego wyjechały z Gdańska do Libawy, skąd udadzą się do Rygi.

— Emigracja polskich robotników rolnych do Francji. Rekrutacja robotników rolnych w wieku od 22. do 40. roku życia z powiatów zachodniej Małopolski odbędzie się w dniach 26, 27 i 28 czerwca w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy w Krakowie, ul. Podzamcze 1. 30. (m)

Ze świata.

— Amundsen nie pojedzie do bieguna. Amundsen zaniechał projektu wyprawy samolotem do bieguna północnego, ponieważ przeprowadzona próba z samolotem nie dała pomyślnych wyników.

— Aresztowanie posłów do ks. Mikołajewicza. (j) Wedle wiadomości z Rygi na granicy bolszewickiej aresztowano kilku oficerów, którzy z upoważnienia okręgu wojsk. petrogradzkiego mieli udać się do W. ks. Mikołaja Mikołajewicza i ofiarować mu naczelné dowództwo armji rosyjskiej, której połowa(?) gotowa jest mu być posłuszną. Bolszewicy aresztowali wielu oficerów armji czerwonej.

— Strajk niemieckich artystów operetkowych i kabaretowych. W całych Niemczech z wyjątkiem Berlina i Hamburga zastrajkowali artyści wariete w operetkach i innych tym podobnych lokalach, co spowodowało zamknięcie tych lokalii. W Berlinie i Hamburgu przyznano artystom żadaną przez nich podwyżkę 50 proc. (m)

— Szarańcza na Węgrzech. W niektórych miejscowościach na Węgrzech pojawiła się szarańcza marokańska. Kilka miejscowości nad Cisą zostało przez szarańczę zalane.

Zebrań, odczytów i widowisk.

— Polskie Tow. Politechniczne. We środę dnia 20. b. m. o godz. 6:15 wiecz. odbędzie się zebranie tygodniowe, na którym inż. Tytus Laszkiewicz wygłosi odczyt p. t. „Utrzymanie i naprawa kotłów parowozowych“.

— Polskie towarzystwo biologiczne. W sobotę 23. bm. o godz. 5. popoł. odbędzie się w instytucie zoologicznym uniwersytetu, ul. św. Mikołaja 4, posiedzenie, celem założenia lwowskiego oddziału towarzystwa. Komitet organizacyjny uprasza o przybycie wszystkich biologów (przyrodników, lekarzy, rolników, leśników).

— Z Towarzystwa Prawniczego. W piątek 22. bm. o godz. 6:15 popoł. odbędzie się w lokalu przy ul. Mickiewicza 5a I p. odczyt dra An. Wereszczyńskiego pt. „Tezy dla projektów organizacji samorządu. Wstęp wolny dla członków tow., związku adwokatów i związku sędziów oraz wprowadzonych gości.“

— Z „Bratniej pomocy studentów Uniwersytetu J. K. we Lwowie“. Ostatnie przed ferjami letnimi zebranie zarządu tow., odbędzie się we środę, dnia 20. bm. o godz. 5:30 popoł. w lokalu twa ul. Łozińskiego Nr. 7.

Niepojętem jest, że należy jeszcze ciągle zwracać uwagę publiczności na fakt, że używanie podszew i obcasów gumowych BERSONA, przedstawia ogromne korzyści. Są one tania, trwałe i oszczędzają obuwie. 1102

Komunikat.

W województwie łódzkim wakuje kilka posad referendarskich. Reflektanci z wykształceniem prawniczym winni wnieść do prezydium urzędu wojewódzkiego w Łodzi podania, do których dołączyć należy życiorys, świadectwo obywatelstwa polskiego, metrykę urodzenia, świadectwa uniwersyteckie i ewentualnie też świadectwa dotychczasowej służby.

Wydział Tow. Bratniej Pomocy Stud. Politechniki Lwowskiej, zawiadamia, że podania o mieszkanie na rok szkolny 1923/24 wnoszący należy w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15. września br. Informacje udzieli Kom. Pożyczkowa Twa Bratniej Pomocy Lwów, Politechnika, godz. urzęd. 13-14.

Wymowne cyfry.

II.

Nasz przemysł naftowy pracuje w nader trudnych warunkach technicznych i dlatego może on się utrzymać i rozwijać jedynie przez nader staranne zreformowanie obecnych metod eksploatacji. Jako przykład jak wielkie pole do działania ma w tym po macoszemu pod względem technicznym obsługiwany przemysł technik, podaję kilka cyfr, dotyczących kotłów parowych na naszych kopalniach ropy.

W obrotach drohobyckiego Starostwa górniczego w roku 1922 stan kotłów parowych czynnych na kopalniach ropy, oraz zużycie opału było następujące:

Powierzchnia ogrzewalna kotłów parowych 47.490 m²
Spalono gazu ziemnego 290.000.000 m³
ropy 38.000.000 kg.

Powiększą ilość materiału opałowego można wytworzyć około 3.280.000.000 kg. pary rocznie czyli 375.000 kg na godzinę.

Średnie odparowanie z jednego m² powierzchni ogrzewalnej kotłów wynosiłoby przeto około 7.9 kg. Ponieważ w rzeczywistości kotły na kopalniach wytwarzają najmniej dwa razy tyle pary, a węgla spala się w kopalniach ropy tylko nieznaczne ilości, nie ulega wątpliwości, że podana w urzędowej statystyce ilość spalanej na kopalniach ropy jest fikcją, a w rzeczywistości spala się najmniej dwa razy tyle ropy. Niskie cyfry zużycia ropy na opał kotłów podaje się nie tylko z powodu urzędowych zakazów spalania ropy, lecz głównie celem uszczuplenia opłat na rzecz bruttowców.

O tem ile siły potrzeba na popęd kopalni ropy dotąd mało kto dokładnie wiedział. Podawano fantastycznie wysokie cyfry, ustawiano coraz większe kotły parowe i spalano pod nimi bez rachunku własną i bruttowców ropę. Gdy we wszystkich dziedzinach przemysłu zaczęto wprowadzać elektryfikację i Borysław zdobył się na elektrownię, która jest już od kilku miesięcy w ruchu, lecz idzie przeważnie bez obciążenia, gdyż nasi przemysłowcy naftowi nie spieszą się z ustawieniem odpowiednich motorów. Jedną wielką korzyść osiągnięto przez dotychczasowy ruch tej elektrowni. Ustalono, ile potrzeba siły na popęd kopalni. Tłokowanie zużywa w Borysławiu średnio 20 koni a wiercenie 8 koni.

Na podstawie statystyki ruchu kopalni w roku 1922 w okręgu drohobyckim można ustalić średnie zapotrzebowanie siły jak następuje:

Szybów w tłokowaniu	226 po 20 HP	— 4520 HP
" w wierceniu	229 " 8 "	— 1832 "
" w pompowaniu	703 " 0.3 "	— 211 "
Razem		6563 HP

Ponieważ istniejąca elektrownia posiada 4800 KW instalowanych, tj. 7200 koni wystarczy może na pokrycie zapotrzebowania całego okręgu zużywając na popęd nie więcej jak 50.000.000 m³ gazu rocznie. W ten sposób oszczędność na wyżej wykazanych oficjalnych ilościach opału wyniesie przy dawnych cenach ponad 278 miliardów marek polskich rocznie.

Niestety, istniejąca elektrownia pracuje z minimalnem obciążeniem, które tylko czasami osiąga 5 proc. pełnej sprawności, gdyż brak

zrozumienia dla potrzeby ekonomizacji tego przemysłu.

Znaczną część odpowiedzialności za marnowanie wyżej wymienionych miliardów ponosi ministerstwo robót publicznych. Elektryfikacja zagłębia borysławskiego opóźniała się z powodu kolizji praw interesowanych przedsiębiorstw. Ostatecznie nieporozumienia zostały usunięte przez zawiązanie spółki akcyjnej z kapitałem 1 miljarda mp. pod firmą „Elektrosieć”. Niestety wniesione dnia 30. marca 1923 podanie o zatwierdzenie tej spółki, zatrzymało u siebie ministerstwo robót publicznych, które ma wątpliwości, czy proponowana nazwa spółki jest odpowiednia. Czy i kiedy wątpliwości te zostaną usunięte nie wiadomo. Tymczasem spala się dalej ropę bez rachunku, a zapas benzyny niezbędnej jako surowca na wypadek wojny dalej maleje.

Inż. Władysław Szaynok.

Przez szkło powiększające.

DLA KOGO SĄ MARKI?

Miljarder 1. Ty co kupujesz?
Miljarder 2. Ja? dolary, funty, akcje, co się da.
Miljarder 1. Gdzie lokujesz oszczędność?
Miljarder 2. W akcjach, dolarach, funtach, frankach szwajc., kupuję towary, folwarki, kamienie, brutta i t. p.
Miljarder 1. W takim razie poco trzymasz marki?
Miljarder 2. Marki są potrzebne dla urzędników, służby, robotników, na podatki, no ostatecznie mogą zafundować... kilka cegiełek wawelskich. **K.**

SPORT.

Pogoń—Eintracht 7:1 (5:0). Świetne zwycięstwo Pogoni nad pierwszoklasową drużyną niemiecką było w pełni zasłużone. Tak technicznie jak i taktycznie górowała Pogoń bezwzględnie nad swym przeciwnikiem, którego pomoc i obrona — rozjeżdżony się (dość późno jak na pierwszą klasową drużynę!) w walorach graczy napadu; Pogoni — poczęła uprawiać racjonalną i planową defenzywę dopiero w drugiej połowie.

Niezależnie od kwestji, czy i pierwszoklasowa drużyna może sobie pozwolić na trzy matche w trzech dniach, połączone w dodatku z jazdą z Krakowa do Lwowa, stwierdzić należy, że gra „Eintrachtu” nie mogła, widzom zaimponować. A cechy tej gry: długie podawanie, dość dobre opanowanie techniki, niekiedy dobrze wypracowane kombinacje, ale za to brak energii fatalna dezorientacja pod bramką, a przede wszystkim brak lotności w grze. Niezawodnym jest, że Eintracht nie liczył na tak wysoką klasę gry napadu Pogoni i nie przewidział widocznie przypuszczenia możliwości aż tak fatalnej klęski. Niemniej dobrze się stało, że już z chwilą nawiązania stosunków przestaną Niemcy lekceważyć nasz sport piłki nożnej, którego przedstawicielem głównym była Pogoń w poniedziałek.

I to nie dlatego tylko, że odniosła tak ładne zwycięstwo, lecz również i z tej przyczyny, że sam charakter gry i zachowanie się drużyny na boisku musiało wzbudzić u gości należytą ocenę nie tylko polskiego sportu, lecz i polskiej kultury sportowej.

Na pierwszy plan wysunął się podczas zawodów napad Pogoni, któremu dopiero w drugiej połowie zdołała sprostać praca defenzywna drużyny niemieckiej. Przyczem podnieść należy, iż „Eintracht” zmienił za zgodą gospodarzy — czterech graczy w drugiej połowie gry.

Przebieg gry był następujący: Pogoń przyciska z miejsca i osiąga już w 2-ej minucie pierwszego cornera. Ten mija niewykorzystany, w 5-ej minucie strzela Wacek na aut, strzał Jurasa chwytą bramkarz, krótki wypad lewego skrzydłowego Eintrachtu i w 8-ej minucie pierwsza bramka dla Pogoni strzelona przez Bacza.

Napad Eintrachtu dostaje piłkę na chwilę, lecz dwa strzały idą w aut. Garbień także nie zdobywa efektu po bardzo ładnej zresztą kom-

binacji, dopiero Wacek w 14 minucie zdobywa po ładnym przeboju drugą bramkę. Następny wypad Wacka kończy się strzałem w aut. — W 19-ej minucie pierwszy strzał Eintrachtu do bramki Pogoni, nieszkodliwiony łatwo przez bramkarza. Garbień dwa razy próbuje szczęścia, wreszcie „do trzech razy sztuka” i w 28 minucie siedzi trzecia, bramka strzelona przez niego.

W 29-ej minucie drugi corner dla Pogoni, w 36 minucie czwarta (Garbień) i 41-ej piąta (Wacek) bramka dla Pogoni. Pierwsza połowa kończy się 5:0.

Po przydługiej przerwie rozpoczyna się gra energicznymi atakami „Pogoni”, która w 3-ej minucie zdobywa cornera; strzał idzie w out. Ostry strzał Bacza chwytą wyjątkowo dobrze nieszczególny bramkarz Eintrachtu.

W 5-ej i 8-ej minucie kończą się ataki Niemców strzałami w out. Następują zmienne ataki bardziej niebezpieczne ze strony Pogoni, wreszcie w 17-ej minucie zdobywa Wacek szóstą, a w 20-ej minucie Słonecki siódmą bramkę. — Honorowego gola zdobył Eintracht w 34 minucie. Sędzia skrócił grę o 8 minut, a ostatni kwadrans grano już przy zapadającym zmroku. Stosunek cornerów 3:1 (2:1) dla Pogoni. Sędziował wzorowo p. Schlessler.

Przed zawodami powitał drużynę niemiecką w krótkiej, jędrnej przemowie p. Tadeusz Kuchar, wręczając pamiątkowy proporzec z odznaką klubu. Taki sam upominek wręczył „Eintracht” Pogoni.

Frenetyczne oklaski, świadczące o serdecznym udziale publiczności wywołało uczczenie p. Wacława Kuchara przez Zarząd Pogoni z okazji dziesięcioletniej już działalności sportowej w pierwszej drużynie klubu. Sympatycznego jubilatę, który jest nie tylko świetnym footballistą, lecz przede wszystkim wzorowym sportsmanem w całym tego słowa znaczeniu, obdarowano pamiątkowym sygnetem.

Piłka nożna we Wiedniu. Rudolfshügel—Amatorzy 3:2. Vienna—Hakoah 1:0. Simmering—Wacker 3:2. Rapid—Sportklub 2:1. WAC.—Admira 5:1. WAF.—Hertha 2:2.

Bieg maratoński odbył się w Londynie ubiegłej niedzieli na przestrzeni 42 km. 104 m. przy współudziale 57 zawodników. Zwyciężył Duńczyk Axel Jensen w czasie 2 godz. 34 min. 47 sek.

Dziś przyjazd uczestników raidu samochodowego. Pierwszy wóz spodziewany na godz. 12:30 od strony Winnik. **N.**

OGŁOSZENIA.

POLSKIE TOWARZYSTWO BUDOWLANE

wypłaca dywidendę za rok 1922 w wysokości **80%**

to jest w kwocie Mkp. 400 od jednej akcji I. i II. emisji, począwszy od 1. lipca 1923.

Wypłatę skuteczną:

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY i jego Oddziały.

DLA ODBUDOWY:

WAPNO, CEMENT, GIPS, CEGŁY, DACHÓWKI, ŁUPEK, PAPA, ASFALT, PIECE, POSADZKI, RURY, KŁOZETY, ŁAZIENKI, ORAZ WSZELKIE MATERIAŁY BUDOWLANE I WODOCIĄGOWE.

BRACIA MUND

LWÓW, SYKSTUSKA 23.

TELEFON 870.

„ESHAPE“ Spółka Handlowo-Przemysłowa z ogr. por. Lwów, Akademicka 15. nr. tel. 469.
Gumy samochodowe: Michalin Cablé, Englebert Chevron Cord, Vredestein.
Oleje motorowe: „Gargeyle Mobiloils“ A, B, BB, C, E, i smar Mobilubricant medium.

ROZKŁAD JAZDY POCIĄGÓW

pospiesznych i osobowych ważny od 1. czerwca 1923 r.

ZE LWOWA ODCHODZĄ:

Krakowa 3:35, 8:20, 10:25, 15:00
 17:30, 18:40, 21:00, 23:55.
 Warszawa 9:35, 20:05 przez Rozwadow, 13:30, 23:10 przez Belzec.
 Rawa Ruska 21:15
 Śniatyn 7:55, 9:45, 19:55, 23:00
 Kołomyja 14:25, 17:25
 Chodorów 11:50
 Podwoleczyska 10:40, 23:20
 Tarnopol 6:06 17:30
 Równe 13:45, 22:40
 Radziwiłłów 19:35
 Grajewo 9:15
 Kowel 19:20
 Zawoczne 7:25, 16:55
 Borysław 8:50, 19:30 23:25
 Sianki 13:50
 Sambor 7:10, 23:05
 Chełm-Dęblin 8:55
 Stojanów 7:40, 18:35
 Podhajce 6:55, 16:20
 Jaworów 8:30, 17:15

Pociągi podmiejskie odchodzą:

Gródek Jagielloński 13:40, 15:20
 Mszana 6:05
 Szczerzec 13:35*)
 Komarno 14:30*)
 Janów 14:00**)
 Brzuchowice 10:10*), 14:30, 16:00, 17:35†)
 19:00, 20:21 ††)

Ze Lwowa Podzamcza:

Tarnopol 6:27, 17:58
 Podhajce 7:10, 16:36
 Stojanów 7:56, 18:58
 Grajewo 9:34 przez Sapiężankę
 Podwoleczyska 10:55, 23:12, 23:47
 Równe 14:07, 23:04
 Kowel 19:39 przez Sapiężankę
 Radziwiłłów 19:67
 Lwowa 6:06, 6:36, 8:33, 8:56, 9:13, 10:18,
 12:01, 15:31, 18:33, 19:03, 20:36,
 21:43, 21:58

Ze Lwowa-Lyczakowa

Podhajce 7:37, 17:03
 Winniki 5:45, 13:40, 18:27, 19:54*)

Ze Lwowa-Kleparowa:

Warszawa 9:06, 13:37, 23:16 przez
 Belzec
 Jaworów 8:38, 17:23
 Janów 14:08**)
 Rawa-Ruska 21:21
 Brzuchowice 10:16*), 14:36, 16:07,
 17:41**) 19:06, 20:31**)

DO LWOWA PRZYCHODZĄ:

Krakowa 5:30, 6:30, 8:10, 9:45, 13:30,
 16:45, 19:10, 20:25.
 Warszawa 8:35, 22:05 przez Rozwadow,
 5:50, 16:55 przez Belzec
 Rawa Ruska 7:30
 Śniatyn 5:55, 9:10, 17:00, 18:50
 Kołomyja 12:20, 22:10
 Chodorów 7:20
 Podwoleczyska 6:20, 18:45
 Tarnopol 12:15, 20:50
 Równe 6:50, 15:45
 Radziwiłłów 9:10
 Grajewo 22:10 przez Sapiężankę
 Kowel 10:30
 Zawoczne 6:50, 22:05
 Borysław 10:05, 15:35, 18:20,
 Sianki 10:45, 19:40
 Sambor 7:35
 Dęblin-Chełm 20:40
 Stojanów 9:25, 19:15
 Podhajce 8:45, 21:55
 Jaworów 8:05, 20:20

Pociągi podmiejskie przychodzą:

Komarno 7:00 —), 21:05††)
 Janów 22:20**)
 Brzuchowice 11:15*) 15:30, 17:14, 18:30†)
 19:55, 21:30 ††)
 Mszana 7:30

Do Lwowa Podzamcza:

Podwoleczyska 5:56, 18:28
 Równe 6:25, 15:22
 Podhajce 8:30, 21:38
 Radziwiłłów 8:51
 Stojanów 9:08, 18:56
 Kowel 10:04 przez Sapiężankę
 Tarnopol 11:55, 20:33
 Grajewo 21:50 przez Sapiężankę

Do Lwowa-Lyczakowa:

Podhajce 8:16, 21:22
 Winniki 7:11, 15:16, 19:33, 20:50*)

Do Lwowa-Kleparowa:

Warszawa 5:43, 16:49, 20:30 przez Belzec
 Rawa Ruska 7:23
 Jaworów 7:57, 20:12
 Janów 22:09**)
 Brzuchowice 11:08*), 15:23, 17:07, 18:25†)
 19:43, 21:25††)
 do Warszawy 9:00, 13:36, 23:15
 „ Rawa Ruska 21:20
 „ Jaworów 8:36
 „ Janów 14:06
 „ Brzuchowice 10:15, 14:35, 16:05,
 17:40, 19:05, 20:26

Objaśnienie znaków: **Tłusty druk**, pociąg pospieszny — *) kursuje 1/VI—30/IX, i od 1/V—31/V, w niedziele i rzym.-kat. św. — **) kursuje od 1/VI—31/VIII, w niedziele i święta rzym. kat. — † kursuje od 1/VI—30/IX, w niedziele i święta rzym. kat. — †† kursuje od 1/VI—30/IX i od 1/V—31/V codziennie. (—) Na razie nie kursuje.

Różne.

Spółnika z kapitałem 300 milionów przyjmuje do pierwszorzędnego przemysłu pod Lwowem. Zgłoszenia „Młyn“ do Brücka, Kościuszki 2. Lwów. 4255

Unieważniam dokumenta wojskowe, wydane przez P. K. U. Lwów, na nazwisko Jan Tymków. 4261

W zamian za pokój z kuchnią w górskiej okolicy czas wakacji, ofiarowuję dwugodzinną dzienną pracę. Zgłoszenia Lwów poste-restanto „Profesor Zych“. 4222

Czas odnowić przedpłatę.

Kupno i sprzedaż.

Piano berlińskie, krzyżowe, stan dobry, prawdziwie kupującemu sprzedam korzystnie. Kopernika 26. parter Skleniarski. 4258

Sprzedam realność fabryczną z torem przemysłowym, budynkami i wolnemi mieszkańcami. Zgłoszenia „Objekt“ do Brücka, Lwów, Kościuszki 2. 4254

MOTORY

ropne okazynie do sprzedania 1, 10, 16, 20, 30 HP. WALCE, KASPRY, KAMIENIE, 4165 „PILOT“ — Lwów, Batorego 4.

Tow. dla dostaw bud. „DOMUS“ Lwów, Żółkiewska 79 (dawniej skład państwa Brody obok cerkwi) Sprzedaje najtaniej detalicznie i wagonowo:

Drzewo, budulcowe i stolarskie
Gonty, papę i dachówki

Kupuje: Drzewostany sosnowe i dębowe.

Młyńskie kompletne urządzenia dostarczają natychmiast ze składu RIESEL, SCHIEBER i FRIEDLÄNDER Lwów, Brajerowska 11a.

Two walki z gruźlicą

posiada jeszcze kilka wolnych miejsc dla wątpliwej młodzieży męskiej szkół średnich w kolonji leczniczej w Kurnikach (powiat jaworowski). — Zgłoszenia przyjmuje sekretariat Two Walki z Gruźlicą Lwów, ul. Lindego 5. między 12-2-gą.

PERLAKI KASPRY Nr. 0, 1 i 2, okazynie do sprzedania, oraz Kamienie, Walce, Motory, ceny bez konkurencji „PILOT“ Lwów, Batorego 4. 4258

Haki na papiery

Stanisław ABL
 Lwów, Legionów 11. Filja: Sykstuska 3.

Tłuszcz roślinny

Kunerol

jest
 czysty, smaczny
 łatwo strawny,
 i
TANI

Przedstawiciel: Henryka J. Schiffmana Synowie, Lwów.

1082

PASY TRANSMISYJNE

skórzane wiedeńskie, pojedynczej podwójnej, jakoteż z sierści wielbłądziej firmy F. A. Herold różnych wymiarów i w największym wyborze poleca — — — po cenach konkurencyjnych Oddział techniczny Ski Ak. — — —

„POLSOT“

We Lwowie ul. Szajnochy 2. tel. 118.

4237

Kierownictwo Wyższych Kursów Nauuczycielskich we Lwowie, Grupy geograficzno-przyrodniczej i rysunkowo-słójd.

zawiadamia że

Otwarcie Wystawy Prac Uczestników Kursów

nastąpi dnia 23. czerwca br. o g. 10-ej przed poł. w budynku szkoły powszechnej męskiej św. Antoniego ul. Głowińskiego II. p. Zwiedzanie Wystawy dnia 23., 24. i 25. czerwca 1923 r. od godz. 9 do 13 i od 15 do 19.